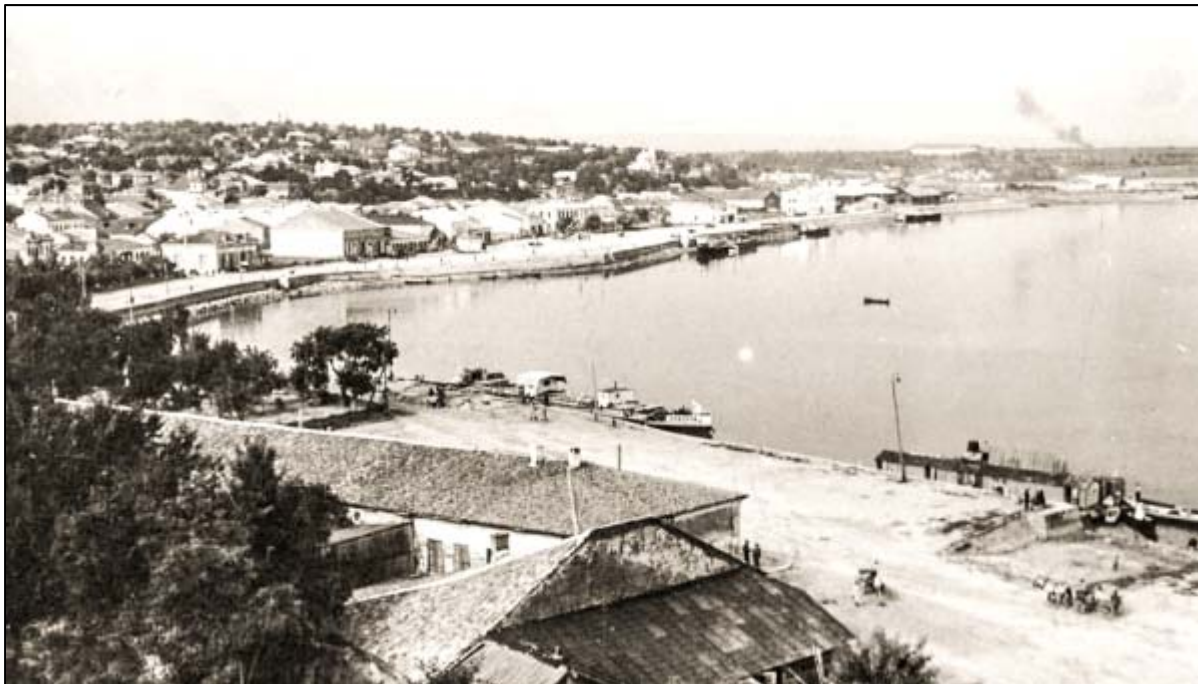

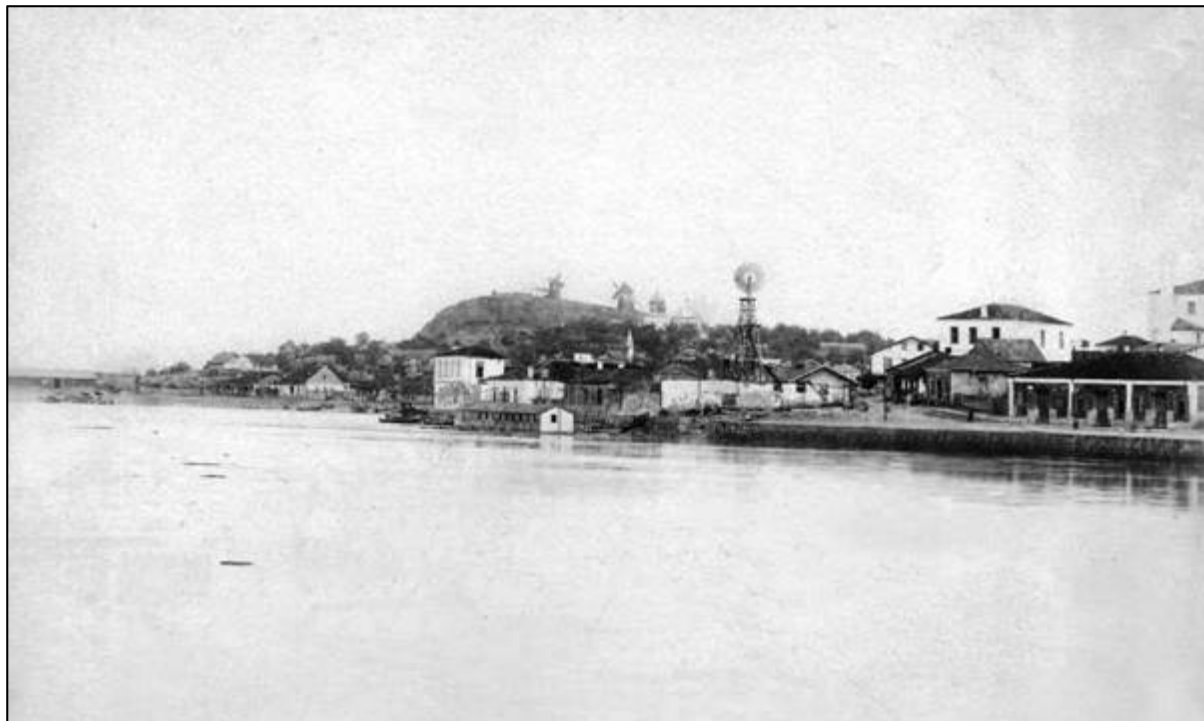
EDITORIAL

Bursa de pește tulceană a funcționat aproximativ în dreptul clădirii fostului Institut de Proiectări, actualmente sediul, printre altele, a AJOFM Tulcea. Bursa de pește a apărut în peisajul orașului în urma unei serii de reforme și aplicare unei legislații privind exploatarea piscicolă. Aceasta, după ce capitaliștii români realizaseră că fondul piscicol al Deltei este o adevărată mină de aur și dăduseră iama în Deltă, mai ceva ca în Vestul sălbatic. În aceste condiții, a fost necesară intervenția energică a lui

Grigore Antipa, care a pus la cale, cu sprijinul regilor Carol I și Ferdinand, un plan de exploatare a pescăriilor din Lunca și Delta Dunării. Acest plan a dublat în zece ani producția de pește și de icre negre, fără să distrugă mediile sau locurile de înmulțire a peștelui.

Pe la 1934, Bursa de pește începea din locul din Port, numit *Vadul pescarilor*, unde acostau ambarcațiunile cu pește, în capătul actualei străzi Independenței și se întindea pe toată lungime acesteia, până la intersecția cu strada Milcov. Capătul primei străzii, cel care ieșea în port, avea ca drept punct

de reper, precum un adevărat far, cafeneaua Papadopol și se termina, în partea de sus, cu două cârciumi vestite, ale lui Condac și Graciov. Bineînțeles că fiind o uliță cu un dever atât de important, de-a lungul ei se mai găseau alte câteva bodegi și cafenele, mai mici sau mai mari. Până în ora cinci dimineața, de-a lungul străzii, pescarii își așezau peștele în coșuri de nuiele, sortat pe specii. În zorii zilei, la ora cinci fix, soseau reprezentanții Administrației Pescăriilor Statului, la Tulcea, delegație condusă de șeful vânzărilor, un al doilea funcționar, un casier și un cantaragiu. Începea complicatul sistem de licitație, cu cumpărători înscriși în actele administratorilor pescăriilor, cu pescari și cherhanagii. Se plăteau și se încasau sume importante de bani, din care Statul oprea o dijmă de 35% pentru peștele pescuit în Marea Neagră și 40% pentru cel prins în Dunăre și lacuri. Cantitatea zilnică de pește scoasă la vânzare prin licitație era de aproximativ 200 de tone. În zilele cu licitații organizate mai puțin fericit, rămâneau vândute cantități mai mari sau mai mici de pește, care era încărcat în căruțe, plătite de Administrație Pescăriilor și aruncat direct în Dunăre, sub supravegherea atentă a funcționarilor. Orice abatere de la regulile licitației, însemna pentru pescari confiscarea ambarcațiunilor, a sculelor de pescuit și interzicerea practicării meseriei de pescar, iar pentru funcționari ani grei de închisoare. Pentru a completa tabloul, mai adăugăm doar că sediul Administrație Pescăriilor Statului, din Tulcea, instituția care gestiona și Bursa peștelui, se afla în actuala clădire a clubului MGM (ciudat destin), construită în anii 1904-1907 și numită Palatul Pescăriilor.

imaginea 1, de sus – fotografie cu faleza Tulcei, perioada anilor 1930, în dreapta, jos, se poate vedea o platformă înclinată, care bănuim că este vadul pescarilor, unde acostau ambarcațiunile cu pește;

imaginea 2 – fotografie dintr-o piață de pește, din păcate nu din Tulcea, ci din Galați, perioada interbelică;

imaginea 3 – fotografie realizată în jurul anului 1900, de către un fotograf francez (din colecția dnului Dan Arhire), bănuim că strada (capătul) este actuala Independenței;

imaginea 4 – fotografie aeriană pe care am trasat str. Independenței, de-a lungul căreia se făcea oferta de pește proaspăt;

prof. metodist Nicolae ARITON

Casa Corpului Didactic Tulcea

